

ADS.

LEGSLATIE - RAAD VAN STATE LEGISLATION - WETGEVING
L - 1 -
03-1983
Transmis à M. Overgemaakt aan de H.
KONINKRIJK BELGIE.

L. 15.402/1.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 18e maart 1983 door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van Besluit van de Vlaamse Executieve "tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1982 houdende organisatie van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve", heeft de 23e maart 1983 het volgend advies gegeven :

I. Het ontwerp strekt in hoofdzaak ertoe artikel 2, 1°, tweede lid, a, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1982 houdende organisatie van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve te vervangen door een bepaling waarbij de delegatie van een eigen bevoegdheid aan de leden van de Vlaamse Executieve wordt uitgebreid tot "het vaststellen van organieke en reglementaire besluiten" in bepaalde ~~aangelegenheden~~ die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest behoren.

De in het ontwerp beoogde toewijzing van bevoegdheid heeft betrekking voor een deel op de uitoefening van een normatieve bevoegdheid hoe gering ook, voor een ander deel op de uitoefening van een beslissingsbevoegdheid.

Zonder dat voor elk punt nader moet worden onderzocht of het om de uitoefening van een normatieve bevoegdheid dan wel van een beslissingsbevoegdheid gaat - de adviesaanvraag laat de Raad van State overigens daartoe niet de tijd - , mag het volstaan erop te wijzen dat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen in haar artikel 20 stelt dat de executieve, in dit geval de Vlaamse Executieve, de verordeningen maakt en

.../...

de besluiten neemt die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn. In die wetsbepaling, welke de normatieve bevoegdheid van de Gemeenschaps- en Gewestexecutieven vaststelt, is niet in enige mogelijkheid van delegatie van bevoegdheid aan een lid van een executieve voorzien. Weliswaar is die bepaling een transcriptie van het bepaalde in artikel 67 van de Grondwet, doch de collegiale aard van de executieven laat niet toe zo maar de interpretatie te volgen welke mettertijd aan dat grondwetsartikel is gegeven, volgens welke de Koning zijn bevoegdheid tot uitvoering van de wetten aan een minister kan delegeren zo die delegatie een bijkomstige en aanvullende maatregel tot voorwerp heeft.

Artikel 83 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bevestigt overigens de collegiale uitoefening door een executieve van haar normatieve bevoegdheid, door te stellen dat de executieve, in de tot de bevoegdheid van de Gemeenschap of het Gewest behorende aangelegenheden, "beraadslaagt over ieder ontwerp van decreet of van koninklijk besluit of besluit, al naar het geval". Evenmin als in het boven genoemde artikel 20 van de bijzondere wet wordt in artikel 83 in enige mogelijkheid van delegatie voorzien.

De mogelijkheid welke de Vlaamse Executieve aan artikel 74, 2°, van de bijzondere wet ontleent om voor een vlotte werking aan taakverdeling te doen en aan haar leden een eigen beslissingsrecht toe te kennen, volstaat dan ook niet om, in afwijking van een fundamentele bevoegdheidsregel welke elders in de bijzondere wet met betrekking tot de uitvoering van de decreten is gesteld, de leden van de Executieve die zij aanwijst met een eigen normatieve bevoegdheid te bekleden.

Uit het voorgaande volgt dat de bepalingen waarbij de uitoefening van een zodanige normatieve bevoegdheid aan een lid van de Vlaamse Executieve wordt overgedragen, als zonder rechtsgrond zijnde uit het ontwerp dienen te worden gelicht.

De overige bepalingen die in artikel 1 van het ontwerp zijn opgenomen, met name die waarbij voor bepaalde aangelegenheden aan een lid van de Vlaamse Executieve een beslissingsrecht wordt toegekend, zijn wel bestaanbaar met het bepaalde in artikel 74, 2°, van de bijzondere wet doch bij nader onderzoek overbodig vermits dat beslissingsrecht al besloten ligt in de bepalingen van het bevoegdhedenbesluit van 18 januari 1982 en van de artikelen 1 en 2, 1, van het met dit ontwerp gewijzigde delegatiebesluit van 28 januari 1982. Vermits bedoelde beslissingen geen zaak van uitoefening van een normatieve bevoegdheid zijn, kunnen zij in geen geval als een uitzondering op het verbod van "het vaststellen van organieke en reglementaire besluiten" worden voorgesteld.

Het eindbesluit omtrent artikel 1 is dan ook dat het in zijn geheel uit het ontwerp dient te worden weggelaten.

II. Artikel 2 van het ontwerp strekt ertoe artikel 2, 1°, tweede lid, f, van het executievebesluit van 28 januari 1982 te wijzigen teneinde aan de leden van de Vlaamse Executieve die voor stedenbouw en leefmilieu bevoegd zijn, een eigen beslissingsbevoegdheid toe te kennen met betrekking tot "de beroepen tegen beslissingen van bestendige deputaties in verband met gecoördineerde bouw- en exploitatievergunningen".

.../...

De wijzigingsbepaling is voorbarig omdat "de gecoördineerde bouw- en exploitatievergunning" alsnog niet bij decreet is geregeld.

III. Uit de weglating van de artikelen 1 en 2 volgt dat de andere artikelen van het ontwerp dienen te worden vernummerd en dat de inleidende zin van het ontwerp - artikel 3 hoort te worden aangepast.

Nog wat de vorm betreft, volstaat het in de vermelding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, in de aanhef, de verwijzing te beperken tot artikel 74, 2° van die wet.

Het tweede lid van de aanhef vulle men aan met de woorden "gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juli 1982".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	H. ADRIAENS,	voorzitter,
	H. COREMANS,	staatsraden,
	Gh. TACQ,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	J. GIJSSELS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	M. BENARD,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. HUBREGTSEN,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

M. BENARD.

H. ADRIAENS.